

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAA, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

35. AARG.

15. Juni 1919.

Nr. II.

FRA SVERIGE

**Festlighederne i Anledning af, at svenske Kvinder har faaet Stemmeret.
Den danske Repræsentation.**

Denne store Begivenhed for svenske Kvinder er bleven fejret paa en saa værdig og storslaaet Maade, at man der igennem faar et levende Indtryk af den Sejersfølelse, Glæde og Ansvarsfølelse, der i Øjeblikket besjæler svenske Kvinder. Selv om ogsaa denne Glæde har sit Skaar, idet Forslaget ogsaa skal vedtages af en ny Rigsdag, og dette sandsynligvis først vil kunne ske i 1921.

Festlighederne indlededes Onsdag Aften den 21. Maj med Gudstjeneste i *Storkyrkan*. Pastor *Kallander* talte og udtalte sin Glæde over, at Lederne af den Bevægelse, der havde ført til, at Kvinderne nu fik politisk Ret, havde ønsket at begynde med at lægge deres Sag frem for Gud. Efter en kort Prædiken blev der fra Alteret bedt en Bøn for Fædrelandet, Orgelet brusede, og det lød som en Lovsang: *Sverigel Sverigel!*

Næste Dag stod helt i Festens Tegn.

Tre store Fester har fundet Sted i Stockholm, paa „Auditorium“ (en stor Koncertsal), paa „Skansen“ og i Folkets Hus.

Anna Whitlock gav paa Auditorium Udtryk for de Følelser, hvormed svenske Kvinder gik til Fest. Endnu, sagde hun, staar Kvindernes Bygning ikke færdig; endnu mangler den største Part af dens Indretning, men saa langt er vi kommet, at vi har Grund og Ret til et Øjebliks Hvile, en Stunds Glæde over, hvad der er fuldbyrdet.

Paa „Auditorium“.

„Auditorium“ har aldrig haft et lysere og vaarliger Præg, hedder det, end den blomstersmykkede Sal havde paa Kvindernes Festsdag. Hvide Azaleer, gule Tulipaner, Rotodendron brød med sine Farvers Styrke ind i det lysegrønne Birkeløv, og danne-

de Baggrund for det svenske Rigsvaaben og Stemmeretsforeningernes Bannere fra forskellige Egne af Landet.

Et repræsentativt Selskab var samlet paa de forreste Bænke. Her saas bl. a. Statsminister *Edén*, Statsraaderne *Løfgren*, *Nilson*, *Palmstierna* og *Peterson* og mange andre Mænd, som i Aarenes Løb med Interesse og Støtte har fulgt Kvindernes Kamp.

Formanden for Röstretsforeningen, Dr. *Karolina Widerström* indledte Talernes Række. Derefter fulgte Kantaten sunget af hvidklædte unge Piger. Den sluttede saaledes:

I ljusnande natten brinner
en vårelid hög på topp.
Nu sol över bergen rinner,
nu dag går opp!

Selma Lagerlöf,

Festens første Taler, greb disse Linier og gjorde dem til Indledning af sin Tale.

Det er en Dag, siger hun, som hun ikke har troet, hun skulde faa Lov til at opleve. Ofte har hun og mange Kvinder med hende under „röstretsarbejdet“ følt sig som stængt ude i den mørke Nat, og der stod de og bankede paa en vel tillaaet Port — ingen hørte dem. Men inde bag Porten sad . . . „min Far, min Broder, min Mand, min Søn, dem jeg elsker — hvorfor var jeg da lukket ude?“ . . . Nu er Porten aabnet og

„nu i denna stund, då segern är vunnin och då man kan vara glad, „såsom man är glad då man skiftar byte“, då skulle jag vilja fråga vad det yppersta är av allt det som vi nu ha vunnit.